

KEGYETLEN TÁNC

Vérvörös cipellők

CSIGER ÁDÁM

NEM CSAK A BALETT, DE A SZOROZATOK VILÁGA IS KEGYETLEN.

Dívnek a mozifilm alapján készült sorozatok, és noha a *Kegyetlen tánc* hivatalosan eredeti forgatókönyvre épül, megvannak a maga ősei a nagyjátékfilmek közt, legyen az a tündérmesei *Vörös cipellők*, a Vegas kulisszái mögé bepillantó *Showgirls*, a pszichothrillerbe forduló *Fekete hattyú* vagy akár a *Sóhajok* rémoperája. A kortárs mozitermésből pedig a *Whiplash* a legközelebbi rokona ennek a rögrealista és brutális karriertörténetnek. A balett világának színpalái mögött játszódó nyolcrészes minisorozatban egy fiatal pittsburghi táncos érkezik New Yorkba, az American Ballet Company meghallgatására. Ismeretlen újonc, reménytelenül provinciális, szakmai tapasztalata legfeljebb tinédzserkorából van, ráadásul nem tud elszámolni azzal, mit csinált az elmúlt néhány évben. Kiharcol magának egy esélyt, hogy megmutassa, mit tud, és a társaság igazgatója meglátja benne a következő primáját, mivel a jelenleginek már nincs sok hátra a visszavonulásig, és a cégnek vérfrissítésre van szüksége a fennmaradáshoz.

A pilot a felvételit, a sorozatfinálé pedig a táncévad nyitóelőadását fedi le. A széria egyik erőssége, hogy már az első rész is magában foglal egy kerek, lezáruló, a saját lábán is megálló hőstörténetet, mivel a semmi-ből érkező protagonistába bekerül álmai táncársulatába, köszönhetően annak, hogy érzelmi sebeiből, lelki problémáiból képes ihletet nyerni a baletthez. A hősnő túl gyorsan történő felfedezése csak több bonyodalmat teremt, mint amennyit megold: visszaesés visszaesést követ, újdonsült kollégái ellene fordulnak, és napvilágra kerül a lány labilis személyisége és hátrányos helyzete. Sötét múltját visszahúzza. Meszsziről jött underdogként tökéletes hős, aki fejlődéstörténeten, felnőtté váláson,

szexuális és szellemi ébredésen megy keresztül. Leri, hogy a sorozat kitalálója Moira Walley-Beckett, a *Breaking Bad* egyik neves és díjnyertes írója, a hősnő ugyanis majdnem akkora utat jár be, mint a családos kémianárból drogbáróvá avanzáló Walter White. Mesébe illő, ami a lánnyal történik, szó szerint: elég arra gondolni, amikor egy zavart hajléktalan régimódi lovagként védi a szende hősnőt annak poszt-traumás stressztől szenvedő, ex-katona bátyjától. De ennél a balett narratívái sem feltétlenül komplexebbek, a karakterek által idézett vagy eltáncolt archetipikus darabok ráadásul reflektálnak a főhős sorsára is.

A mesei cselekménnyel éles ellentétben áll a sorozat demoralizáló, kompromisszummentes, tabusértő stílusa, amit az eredeti cím is kifejez (*Flesh and Bone*, hús és csont). Az is sokatmondó, hogy minden epizód címe egy-egy katonai manővert jelentő szakkifejezés. A balett ebben a sorozatban valóban soha véget nem érő háború, mivel súlyos testi-lelki áldozatokkal jár. A táncosokat ráadásul bajtársiasság helyett csak szét-húzza a törtetés. Ahogy a *Whiplash*ben, az álomkarrier és a művészi tökéleteség ezúttal is elérhető, csak

„Ájulásig kell szenvedni érte”
(Sarah Hay)

éppen ájulásig kell szenvedni érte. A karrierfilmek ráadásul önreflexívebbek, személyesebbek, mint gondolnánk, értelmezhetőek „így jöttem” történetként is az alkotók részéről, mivel aki épp tető alá hozott egy mozit vagy főműsoridőben sugárzott tévésorozatot, az a pályája csúcán van, oda pedig el kellett jutni valahogy. Walley-Beckett ráadásul maga is táncosként kezdte művészi pályafutását.

A rendezői közt David Michôdot is felvonultató széria másik fő erőssége, hogy a főbb szerepekben profi táncosokat vonultat fel, a balett hiteles ábrázolására tehát nem lehet panasz. A szereplőválogatás és a színészgárda pedig ugyan-csak telitalálat, és nem csak azért, mert a táncosok önmagukhoz nagyon közel álló figurákat alakítanak. Hátulütője viszont a sorozatnak, hogy túlságosan sokszereplős: nem egy, hanem számos karakter szemén keresztül mutatja be a balett világát, ami széttartó cselekményt eredményez. A finálé ugyan több szálat elvarr, mégsem kínál igazi végső katarzist, befejezetlenül, elkaszálnak hat. Így nem csoda, hogy egyévtizedes minisorozatként végezte a *Kegyetlen tánc*. A folytatásos szériák formátuma kiváló lehetőséget teremtett volna a táncművészet élet-szerű ábrázolására, ehelyett ez a sorozat véget ért, mielőtt beteljesíthette volna, amit ígért. Nem csak a balett, de a tévé színterében is farkastörvények uralkodnak: ahogy a balerináknak, egy sorozat alkotóinak is kitartónak, ambiciózusnak és bevállalásnak kell lenniük, és még ez is csak a rövid távú sikerre garancia.

•
KEGYETLEN TÁNC (Flesh and Bone) – amerikai tévésorozat, 2015. Rendezte: **David Michôd**. Írta: **Moira Walley-Beckett**. Kép: **Terry Stacey**. Zene: **Dave Porter**. Szereplők: **Sarah Hay** (Claire Robbins), **Josh Helman** (Bryan Robbins), **Ben Daniels** (Paul). Gyártó: **Starz**. Az **HBO** bemutatója. 8x60 perc.

